

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק יט

א כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבך יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: ב ויצאת אל-גיא בן-הנח אשר פתח שער החרסות החרסית וקראת שם את-הדברים אשר-אדבר אליך: ג ואמרת שמעו דבר-יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על-המקום הזה אשר כל-שמעה תצלנה אזניו: ד יען ו אשר עזבני וינכרו את-המקום הזה ויקטרו-בו לאלהים אחרים אשר לא-ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את-המקום הזה דם נקים: ה ובנו את-במות הבעל לשרף את-בניהם באש עלות לבעל אשר לא-צויתי ולא דברתי ולא עלתה על-לבי: ו לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ולא-יקרא למקום הזה

עוֹד הַתַּפֶּת וְגִיא בֶן־הַנֶּם כִּי אִם־גִּיא הַהֲרָגָה: ז וּבִקְתִי
אֶת־עֵצַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהַפְּלִתִים בַּחֶרֶב
לְפָנַי אִיבִיָּהֶם וּבִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְנָתַתִּי אֶת־נַבְלָתָם
לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ: ח וְשִׁמַּתִּי
אֶת־הָעִיר הַזֹּאת לְשִׁמָּה וּלְשָׂרָקָה כֹּל עִבֵר עָלֶיהָ יִשָּׂם
וְיִשָּׂרֵק עַל־כָּל־מִכְתָּהּ: ט וְהֵאֲכַלְתִּים אֶת־בֶּשֶׂר בְּנֵיהֶם וְאֶת
בֶּשֶׂר בְּנֹתֵיהֶם וְאִישׁ בֶּשֶׂר־רַעְהוּ יֹאכְלוּ בַּמָּצוֹר וּבַמָּצוֹק
אֲשֶׁר יִצִּיקוּ לָהֶם אִיבִיָּהֶם וּמִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם: י וְשִׁבַּרְתָּ
הַבִּקְבֵּק לְעֵינַי הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים אוֹתְךָ: יא וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה־אָמַר וּ יהוָה צָבָאוֹת כָּכָה אֲשַׁבֵּר אֶת־הָעַם הַזֶּה
וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת כֹּאֲשֶׁר יִשַּׁבֵּר אֶת־כָּלִי הַיּוֹצֵר אֲשֶׁר
לֹא־יִוָּכַל לְהִרְפֶּה עוֹד וּבַתַּפֶּת יִקְבְּרוּ מֵאִין מָקוֹם לְקַבּוֹר:
יב כִּן־אֶעֱשֶׂה לְמָקוֹם הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה וּלְיֹשְׁבָיו וּלְתַת
אֶת־הָעִיר הַזֹּאת כְּתַפֶּת: יג וְהָיוּ בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וּבְתֵי מַלְכֵי
יְהוּדָה כַּמָּקוֹם הַתַּפֶּת הַטְּמֵאִים לְכָל הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְּרוּ
עַל־גַּגְתֵיהֶם לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְהַיָּם נְסֻכִים לְאֱלֹהִים
אֲחֵרִים: יד וַיָּבֵא יְרֵמְיָהוּ מִהַתַּפֶּת אֲשֶׁר שָׁלַחוּ יְהוָה שָׂם

לְהִנָּבֵא וַיַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם:
 טו כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מִבִּי מֵבִיא
 אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ כִּי הִקְשׁוּ אֶת־עַרְפָּם לְבַלְתִּי שְׁמוֹעַ
 אֶת־דְּבָרַי:

ספר "ירמיה" – פרק כ

א וַיִּשְׁמַע פִּשְׁחוֹר בֶּן־אִמֶּר הַכֹּהֵן וְהוּא־פִקֵּיד נֹגִיד בְּבֵית
 יְהוָה אֶת־יְרֵמְיָהוּ נָבִיא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ב וַיִּכֶּה פִּשְׁחוֹר
 אֵת יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־הַמַּהֲפָכֶת אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר
 בְּנֵימָן הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה: ג וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֵּצֵא
 פִּשְׁחוֹר אֶת־יְרֵמְיָהוּ מִן־הַמַּהֲפָכֶת וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְרֵמְיָהוּ לֹא
 פִּשְׁחוֹר קָרָא יְהוָה שְׁמֶךָ כִּי אִם־מַגּוֹר מִסְבִּיב: ד כִּי כֹה
 אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵנְךָ לְמַגּוֹר לְךָ וּלְכָל־אֲהַבֶּיךָ וְנָפְלוּ
 בַּחֲרָב אֲיִבֵיהֶם וְעֵינֶיךָ רְאוּ וְאֶת־כָּל־יְהוּדָה אֶתֵּן בְּיַד
 מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִגַּלְם בְּבָלָה וְהָפַם בַּחֲרָב: ה וְנָתַתִּי
 אֶת־כָּל־חֹסֵן הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־יְגִיעָה וְאֶת־כָּל־יִקְרָה

וְאֵת כָּל־אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אָתָּן בְּיַד אֲבִיָּהֶם וּבְזוּזָם
וּלְקָחוּם וְהִבִּיאוּם בַּבֶּלְהָ: וְאֶתְּהָ פִשְׁחוֹר וְכָל יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ
תֵּלְכוּ בַשָּׁבִי וּבְבֶל תָּבוֹא וְשָׁם תָּמוּת וְשָׁם תִּקָּבֵר אֶתְּהָ
וְכָל־אֲהַבֶּיךָ אֲשֶׁר־נִבְּאתָ לָהֶם בַּשָּׁקָר: ז פְּתִיתַנִּי יְהוָה
וְאֶפֶת חֲזַקְתַּנִּי וְתוּכַל הָיִיתִי לְשַׁחוֹק כָּל־הַיּוֹם כֹּלֵה לַעֲג
לִי: ח כִּי־מִדֵּי אֲדַבֵּר אֲזַעַק חָמָס וְשׁוֹד אֶקְרָא כִּי־הָיָה
דְּבַר־יְהוָה לִי לְחֶרֶף וּלְקָלָס כָּל־הַיּוֹם: ט וְאִמַּרְתִּי
לֹא־אֲזַכְּרֶנּוּ וְלֹא־אֲדַבֵּר עוֹד בְּשִׁמוֹ וְהָיָה בְּלִבִּי כְּאִשׁ
בַּעֲרַת עֶצֶר בַּעֲצַמְתִּי וְנִלְאַיתִי כֹלְכָל וְלֹא אוֹכֵל: י כִּי
שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מְגוֹר מְסַבֵּיב הֶגִּידוּ וְנִגִּידְנוּ כֹל אֲנוּשׁ
שְׁלוֹמֵי שְׁמֵרֵי צִלְעֵי אוֹלֵי יַפְתָּה וְנוֹכְלָה לוֹ וְנִקְחָה נִקְמַתְנוּ
מִמֶּנּוּ: יא וַיְהוֹה אוֹתִי כְּגִבּוֹר עָרִיץ עַל־כֵּן רָדַפִּי יַכְּשֹׁלוּ
וְלֹא יִכְּלוּ בִשׁוֹ מְאֹד כִּי־לֹא הִשְׁכִּילוּ כְּלִמַּת עוֹלָם לֹא
תִשְׁכַּח: יב וַיְהוֹה צְבָאוֹת בַּחַן צִדִּיק רֹאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב אֶרְאֶה
נִקְמַתְךָ מֵהֶם כִּי אֶלֶיךָ גָּלִיתִי אֶת־רִיבִי: יג שִׁירוּ לַיהוָה
הֲלֹלוּ אֶת־יְהוָה כִּי הִצִּיל אֶת־נַפְשׁ אֲבִיוֹן מִיַּד מְרַעִים:
יד אָרוּר הַיּוֹם אֲשֶׁר יִלְדַתִּי בּוֹ יוֹם אֲשֶׁר־יִלְדַתַּנִּי אֲמִי

אֱלֹהֵי בְרוּךְ: טו אַרְוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר בִּשְׂר אֶת־אֲבִי לֵאמֹר
יִלְד־לִךְ בֶּן זָכָר שִׂמַּח שִׂמְחָהוּ: טז וְהִיא הָאִישׁ הַהוּא
כְּעָרִים אֲשֶׁר־הִפִּךְ יְהוָה וְלֹא נָחַם וְשָׁמַע זַעֲקָה בַּבֶּקֶר
וְתַרְוַעָה בְּעֵת צַהֲרִים: יז אֲשֶׁר לֹא־מוֹתַתְנִי מֵרַחֵם וְתִהְיֶה־לִּי
אֲמִי קִבְרִי וְרַחֲמָה הֲרַת עוֹלָם: יח לִמָּה זֶה מֵרַחֵם יִצְאָתִי
לְרֵאוֹת עֵמֶל וְיִגוֹן וְיִכְלוּ בַּבֶּשֶׁת יָמַי:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י"קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד
ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

ני"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 678]
